

Германъ познаваше пътьтъ до село *Мадіе*; но той помисли чи ще иде по скоро ако не земне пътьтъ на селото Шантлупъ, а слѣзе презъ Преслж и Сепултюж, направленіе, което нѣмаше той навикъ да зема когато ходяше на тържището. Така той ся излъга и загуби още малко время преди да влѣзе въ коріѣтъ; и най послѣ той не влѣзе пакъ въ неѣж отъ добрѣтъ странж, а нито ся и усѣти за това, така щото той остави отъ диріж си селото Фуршь и ся отпрати нагорѣ къмъ Ардантъ.

Препятствието, поради което той зе това криво направленіе, бѣ една мжгла която ся дигаше съ приближаваніето на ноцътъ, една отъ онія есенни мжгли, които бѣлината на мѣсячиннѣтъ свѣтлинж прави още по неопредѣленны и, слѣдователно, по оболетителны. Голѣмытъ водны локвы, които ся срѣщатъ често въ по разреденнытъ мѣста на коріѣтъ, издаваха толкозъ гжсты дымове щото, когато Сивата преминуваше тія локвы, никой не ся сѣщаше за това другояче освѣнъ по измѣненіето на ходътъ ѣ и по мжчнотіѣтъ, коѣжто срѣщаше тя да извади нозѣтъ си изъ тыніѣтъ.

Когато, найпослѣ, стигнаха ненадѣйно до еднѣ правж пжтекж между два редове отъ дървеса, а на краятъ на тѣз' пжтекж Германъ поиска да види кадѣ ся намѣрва, той разбрѣ чи бѣшеся загубилъ;